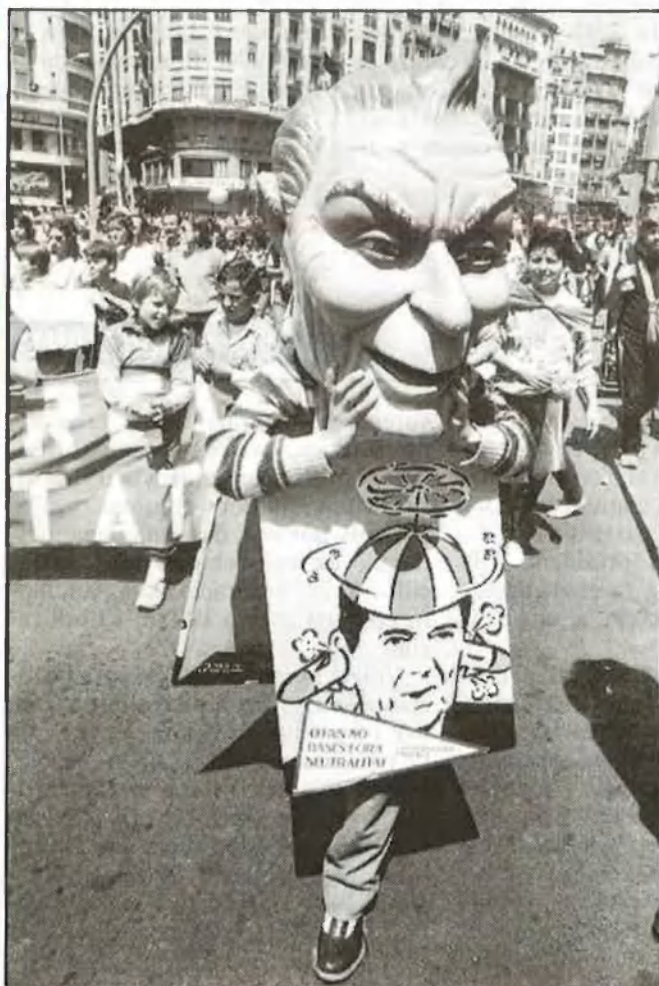

/ Jesús Ciscar

Moure's contra Reagan

Madrid: Colom, ¿què feres?

/ Jesús Ciscar

«**C**olom, ¿què feres? ¿Per què els descobrires?» Grups de manifestants cridaven aquesta curiosa consigna diumenge passat, a la plaça de Colón, de Madrid, increpant la figura del descobridor d'Amèrica, que rebia impassible, des de l'enlairat pedestal, els rius de manifestants que desembocaven en el lloc de la concentració final.

Era, és clar, la manifestació contra l'OTAN i el president Ronald Reagan, que se celebrava a Madrid, convocada per la Coordinadora Pacifista. Mig milió de persones, segons els organitzadors. Un càlcul sens dubte inflat, però no hi ha dubte que els assistents es comptaven, si més no, per desenes o, fins i tot, per centenars de milers.

No servirà probablement de res. El govern del PSOE, que fa temps propiciava manifestacions d'aquesta mena, ara se'n

manté al marge. I totes les goles d'una immensa multitud de persones cridant «que se'n vagen», com ho feien diumenge a Madrid, podrien aconseguir ben poc. Tanmateix, «que nos quiten lo bailao», semblaven pensar amb resignació anticipada els manifestants.

La mani, la festa, els cartells, els gegants i els nans, les banderes, els pamflets i, sobretot, el fet d'haver dit quasi en la cara al president dels Estats Units simplement que no, ja és alguna cosa. Probablement, no hi ha un cap d'estat o de govern estranger rebut tan massivament ni tan espontània en les més importants ciutats de l'estat.

Aquesta ocasió no hi hagué protagonisme de les organitzacions polítiques i sindicals que donaven suport a la manifestació. Cadascuna portava les seues pancartes i les seues banderes, però la inicial era unitària, signada per la Coordinadora Pacifista, i amb el text «Reagan lo que Reagan, OTAN no, Bases fuera. Neutralidad».

Madrid va ser empape rat de cartells amb el motiu comú de l'efigie del president nord-americà. Era freqüent l'al·lusió a la condició de *visitant* de Reagan, en funció de la cèlebre sèrie televisiva. Així, als cartells del PC d'Ignacio Gallego, el primer mandatari d'EUA apareixia sobre un gran núvol roig. En els difosos pels organitzadors de la manifestació, es veia Reagan amb el coll cobert d'escates a la manera dels *visitants*.

L'UCE preferí caracteritzar-lo de pirata, acompanyat d'una mena de falcó amb el rostre de Felipe González. I Comissions Obreres de Televisió Espanyola fixà una gran quantitat de cartells

blancs, impresos en tinta negra, amb la inscripció «que viene el coco», on Reagan apareixia caracteritzat de King Kong, amb una jove a l'urpa esquerra i un míssil a la dreta.

nazis, queda't allí, al teu lloc», feia una pancarta. «Reagan, cabró, agafa caragols a Sacedón», deia una altra, amb una consigna de gust més que dubtós. I no faltaven els valents.

com Carrero», que fou rebuda amb aplaudiments pels manifestats.

Diumenge, tot Madrid vivia anticipadament la visita del president de l'imperi. El diari *El País* publi-

rient, que contrastava amb les diverses caracteritzacions en diferents tipus de monstre que s'observaven als cartells del carrer. Amb el verinós estil habitual en la secció gràfica, el diari

/ Jesús Ciscar

/ Jesús Ciscar

La manifestació i els preparatius foren una veritable competició per trobar els eslògans i les imatges més adequats. «Si tant t'agraden els cementeris

Un grup de militants del Moviment Comunista s'enfilà a una grua de la construcció per desplegar una gran pancarta vertical amb el text «Reagan al cel,

cava una enquesta segons la qual el 74 per 100 dels espanyols està en contra de la política de Reagan. *ABC* dedicava tota la coberta a un Reagan som-

dretà incloïa la foto d'una pintada a la paret amb el text «Ni Reagan ni hòsties». El comentari duia un titular significatiu: «El to d'una campanya».

Escolta, Reagan

Julius H. KRIZAN¹

I ara, finalment, ell ve a fer-nos una visita no desitjada a la República Federal,

ell és responsable d'una espiral armamentista que s'estén fins a l'espai; ell, que porta al nostre país encara més coets atòmics (Pershing II i Cruise Missile);

ell, que ha animat el Pla Rogers i l'Airland-Battle-Plan, que ens podrien acostar a la III Guerra Mundial;

ell, que combat amb tots els mitjans els canvis esdevinguts a Cuba, Nicaragua i El Salvador;

ell, que cada vegada gasta més diners en un armamentisme absurd i de-

mencial, que es tradueix en una pobresa creixent al seu país, en d'altres països de l'OTAN i al Tercer Món; ell, que considera el comunisme com «el dimoni» i el vol exterminar.

¡Ronald Reagan, president dels Estats Units: resta a ta casa; nosaltres, els verds, no volem la teua visita!

Igual com el canceller Kohl, el president Reagan vol fer servir cementeris i antics camps de concentració per a legitimar la seua demencial política de construcció de míssils i d'armamentisme universal, oblidant que aquests llocs recorden i honoren milions de jueus, presoners de guerra soviètics, gitanos, socialistes, comunistes, cristians, i demòcrates que hi

varen ser torturats fins a la mort, martiritzats, gasats, afamats, afusellats, i que la conseqüència d'una visita a aquests llocs commemoratius tan sols pot ser: desarmament, destrucció de tota demonologia, reconciliació i col·laboració en la pau, lluita comuna contra la fam i l'odi racial.

Volem aprendre de la nostra història, nosaltres. És per això que sabem ben bé que no ens cal una nova ànsia de potència mundial, sinó la reconciliació; no volem espiral armamentista, sinó diners per als qui pateixen fam al Tercer Món, puix que la nostra riquesa es basa en la seua explotació al llarg dels darrers segles; tampoc no volem conrear de nou les